

[Finansministeren.]

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på det underændringsforslag, der foreligger til ændringsforslag nr. 5.

Formanden for tobaksindustriens hovedorganisation har i dag henvendt sig til mig og gjort opmærksom på, at organisationen ved en fejltagelse har angivet prisgrænsen mellem de foreslåede to afgiftsklasser for cigarillos til 130 kr. i stedet for 145. Da den foretagne beregning af indtægtstab ved nedsættelsen af afgiften for cigarillos forudsætter en prisgrænse på 145 kr. i stedet for 130 kr., tillader jeg mig at stille forslag om, at denne fejl rettes ved det omdelte underændringsforslag til ændringsforslag nr. 5.

Formanden: Den højtærede finansminister har nu meddelt, at forslag til lov om en midlertidig tillægsafgift af visse motor-køretøjer m. v. tages tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Himmelstrup: De bemærkninger, jeg på mit partis vegne ønsker at gøre angående de foreliggende tre lovforslag, skal blive ganske korte. Der er jo ingen grund til at komme nærmere ind på dem, da det ærede medlem, der talte på socialdemokratiets vegne (Alsing Andersen), allerede har omtalt de ændringer, som er foreslået gennemført i de oprindelige forslag.

Det, vi ønskede, fremførte vi ved første behandling. Nogle af de ønsker, vi dengang fremsatte, har vi fået opfyldt, andre ikke. Sådan er nu engang et forligs vilkår. Vi er naturligvis tilfredse med, at beskatningen af pletvarer bortfalder. Vi ser med sindsro på den forskydning, som finder sted med hensyn til tobaksbeskatningen ved nedsættelsen af cigarillosbeskatningen og en beskednen forhøjelse af cigarettbeskatningen. Vi føler os overbevist om, at der kommer nok en tid, hvor man bliver nødt til at gå hårdere løs på cigaretterne, end man har gjort ved denne lejlighed, og vi tror også, at cigaretforbruget vil kunne bære en højere beskatning.

Ved forslagens første behandling blev der fra forskellig side rejst det spørgsmål, om det ikke var muligt at indrømme detailhandlerne en 2 pct.s godtgørelse på visse afgiftspligtige varer, netop som en art godtgørelse for den ulejlighed og det tab, de i virkeligheden har ved, at de i så høj grad, som tilfældet er, optræder som skatteopkrævere for staten. Vi beklager, at der ikke er kommet nogen løsning på dette spørgsmål. Efter den aftale, som foreligger partierne imellem, har vi naturligvis ikke kunnet stille

ændringsforslag, der tager sigte på at imødekomme de krav, som her er stillet fra detailhandelens side. Den højtærede finansminister har tilstillet det udvalg, der har været nedsat, nogle oplysninger om finansministeriets og administrationens syn på dette spørgsmål. Det er altså et spørgsmål, som ved en senere lejlighed må tages op til drøftelse og eventuel løsning.

Vi beklager ligeledes, at bestemmelsen om, at en del af det provenu, som ved dette forslags gennemførelse fremskaffes til statskassen, skal anvendes til afskrivning på reguleringsfonden, er udgået. Det forsoner os naturligvis noget med dette, at efter øvrige vedtagelser i udvalget finder der en meget betydelig, kan man sige, nedskrivning af reguleringsfonden sted gennem afskrivningen af 85 pct. af Marshallbeløbet for de to første Marshallår.

Endelig er vi naturligvis tilfredse med, at forhøjelsen af benzinafgiften er bortfaldet, hvilket der blev fremsat ønske om ved sagens første behandling af min partifælle, det ærede medlem hr. From. Vi er også tilfredse med, at den højtærede finansministers forslag om forhøjelse af vægtafgiften af motorkøretøjer nu er blevet trukket tilbage.

Aksel Møller: Jeg skal gøre nogle ganske få bemærkninger om det lovforslag, som her foreligger til anden behandling, bemærkninger, hvormed jeg gerne vil skubbe målpælen et stykke længere frem, således at den høje regering ved sine overvejelser, når forbrugsafgifterne næste gang skal til forlængelse, måske kan tage noget hensyn til de synspunkter, jeg her får lejlighed til at fremføre.

For det første vil jeg gerne have lov til at fremhæve, at den nedsættelse, der er foreslået af omsætningsafgiften af stærke drikke på restaurant, efter min opfattelse ikke kan have tilstrækkelig psykologisk virkning til fremkaldelse af forbrugsforøgelse eller rettere en omlægning af forbruget fra hjemmene til restauranterne. Det er mit håb, at det vil vise sig, at den har en større virkning, end jeg formoder, for hvis det ikke er tilfældet, vil dette lovlige erhverv stadig være i betydelige vanskeligheder, vanskeligheder, som i særlig grad kan måles ved den betydelige restance, som erhvervet er i med hensyn til betaling af toldafgifterne til toldvæsenet. Dertil kommer, at den nedsættelse, som lovforslaget indrømmer disse beskatningsobjekter, i virkeligheden ikke er større end, at de stigende omkostninger, som vil vise sig også i restaurantlivet, hvis overenskomstforslaget går igennem, vil opsluge den. Jeg tror derfor, at man må se med megen ængstelse